

Przedłożenie rządowe.

U s t a w a

o ochronie pól od gasienic, chrząszczy, i innych owadów.

Za zgodą Sejmu Mezo Królestwa Galicyi i Łodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Wszyscy właściciele, użytkowcy i dzierżawcy gruntów są obowiązani do końca marca każdego roku, albo w terminie, który przełożony gminy najdalej do końca kwietnia przedłużyć może, oczyścić swe drzewa owocowe i ogrodowe, krzewy, klaby, żywe płoty i ściany na domach, w ogrodach, na polach i łąkach od oprzedzionych gasienic, jaj, owadów i od poczwarek, i spalić albo w inny sposób zniszczyć nabierane gniazda gasienic i jaja.

W taki sam sposób należy wyniszczyć w terminie, co roku przez przełożonego gminy zapomocą publicznego ogłoszenia (§. 10.) oznaczonym, gasienice i poczwarki, jak się tylko pokażą na wiosnę na drzewach, krzewach i roślinach ogrodowych.

Jezeli się ścina drzewa, albo gałęzie obsiadłe gasienicami, to nie wolno pozostawić ich nieobrane z gasienic, ale trzeba je oczyścić albo natychmiast spalić.

§. 2.

Te same osoby (§. 1.) mają obowiązek w terminie, przez przełożonego gminy publicznem ogłoszeniem oznaczonym, niszczyć gasienice i poczwarki innych, aniżeli tych szkodliwych owadów, które w §. 1. były wyliczone. jezeli one pojawiają się w jednej z pól roku na polach i łąkach w ilości wzбудzającej obawę.

W tych razach obowiązany jest przełożony gminy weześnie wydać stosowne rozporządzenia i polecić zaradczę środki; zarazem ma on prawo żądać wykonania każdego rodzaju robót, o ile one są potrzebne do usunięcia grożącego niebezpieczeństwa, i przymusić do tego każdego przydatnego członka gminy, a nawet i obcych.

W razach jednak, jezeli do odwrócenia niebezpieczeństwa nie wystarczają siły, któremi gmina rozporządza, winien naczelnik gminy bezzwłocznie donieść o tem wydziałowi powiatowemu.

§. 3.

Powyzsze osoby (§. 1.) mają obowiązek w terminie, do tego przez naczelnika gminy oznaczonym, codziennie, osobliwie w rannych godzinach otrząsać, niszczyć, albo używać do celów gospodarskich podczas rojenia się chrząszczy znajdujących się na drzewach owocowych i ogrodowych, krzewach, tudzież drzewach szpalerowych, nadto na drzewach na kraju lasów stojących, tam gdzie lasy tak blisko powyzej wymienionych drzew się znajdują, że przez zaniechanie otrząsania przeprowadzenie wszystkich środków zaradczych byłoby bezzużytecznem.

Na roli należy wybierać za pługiem motyką lub rydlem pędraki, i także je natychmiast niszczyć.

§. 4.

Przełożony gminy ma nad tem czuwać, aby wszyscy właściciele, użytkownicy i dzierżawcy powyższe obowiązki (§§. 1 do 3.) wypełniali.

W braku połowego ma naczelnik gminy na czas potrzeby przyjąć kilku dozorców, których należy płacić z kasy gminnej, gdzie tego zajdzie potrzeba.

W razach, gdyby zaniechano zbierania oprzędzonych gąsienic najdalej do końca marca każdego roku, albo nakazanego w innej porze roku powszechnego zbierania gąsienic, albo niszczenia chrząszczów i pędraków, albo innych roślinom chodowanym szkodliwych owadów do terminu oznaczonego, to należy wydać nakaz zbierania takowych na koszt ociągających się.

§. 5.

Oprócz tego winien przełożony gminy z dwoma radnymi wymierzyć na ociągających się karę pieniężną, funduszowi kultury krajowej płacić się mającą, od 1 do 10 złr. w. a., a w razie powtórnego zaniechania, do 20 złr. w. a., albo w razie niemożności zapłacenia, karę aresztu od 12 godzin do 4 dni.

§. 6.

Wyrok, skazujący na karę, wręczyć należy za rewersem na piśmie stronie zasądzonej, albo ogłosić jej takowy w kancelaryi gminnej wobec dwóch świadków. W tym razie świadkowie winni na wyroku potwierdzić, że został ogłoszony, i dzień, w którym ogłoszenie nastąpiło.

§. 7.

Od wyroku przełożonego gminy i dwóch radnych założyć można rekurs w przeciągu czterech dni po ogłoszeniu i doręczeniu wyroku, na karę skazującego, do władzy politycznej, wnieść go zaś należy na piśmie albo ustnie u zwierzchności gminnej.

Przeciw dwóm równobrzmiącym wyrokom nie ma rekursu.

§. 8.

Drzewa, krzewy i kłoby, znajdujące się na gruntach, będących własnością gminy, przez nią samą uprawianych, albo na publicznych drogach, lub w bliskości takowych, należy oczyścić z gąsienic i chrząszczy na koszt gminy.

§. 9.

Dla zachęcenia w zbieraniu chrząszczów i pędraków będzie się dawać każdemu, kto mierzyąc takowych odniesie do odpowiedniej gminy, stosowne wynagrodzenie, które co roku wymierzy Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Wynagrodzenie to ma ponosić kasa gminna a w połowie fundusz krajowy.

Naznoszone chrząszcze i pędraki natychmiast niszczyć należy.

§. 10.

Ustawę tę winien przełożony gminy dwa razy w roku ogłaszać, a mianowicie z początkiem października i z początkiem lutego, i ma przy tej lub innej sposobności dokładnie oznaczyć termin do przedsiębrania pojedynczych czynności.

§. 11.

Wydziały powiatowe mają nad tem czuwać i przekonywać się, czy gminy, w ich obrębie się znajdujące, ustawę tę dokładnie wykonują.

Wydziały mają także pouczyć gminy swego powiatu o najodpowiedniejszych metodach wyłępania owadów, i o sposobach, jakich gmina w tym celu używać winna.

§. 12.

Jeżeli gmina zaniedbuje wykonanie tej ustawy, albo jeżeli nie odpowiada obowiązkom na niej ciążącym, jako na właścicielce gruntu (§. 8.) to wydział ma przedsięwziąć potrzebne środki zaradcze na koszt gminy.

Zaniedbanie obowiązków, które ta ustawa nakłada na przełożonego gminy, karać będzie polityczna władza powiatowa karą 10 do 12 złr. w. a. na korzyść funduszu kultury krajowej.

§. 13.

C. k. żandarmerya, dróżnicy i polowi są obowiązani donosić o każdym spostrzeżonym przekraczaniu tej ustawy naczelnikowi gminy, albo jeżeli ten ostatni jest winnym, politycznej władzy powiatowej.

§. 14.

Postanowienia zawarte w poprzednich paragrafach stosują się także do wyłączonych obszarów dworskich.

Przełożeni obszarów dworskich mają wziąć na siebie obowiązki i prawa, przysługujące naczelnikom gmin, prawo karania jednak, ustanowione w §. 5., służy w tym razie politycznej władzy.

Przekroczenia tej ustawy, których się dopuszczają na obszarze dworskim osoby w §. 1. wyszczególnione, mają być karane karami, przepisanimi w §. 5.; przekroczenia zaś tego rodzaju ze strony przełożonego obszaru dworskiego, karami przepisanimi w §. 12.

§. 15.

Wszystkie dawniejsze ustawy, rozporządzenia i przepisy, będące w sprzeczności z postanowieniami tej ustawy, niniejszem się znosi.

§. 16.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i rolnictwa.
